

R O M Â N I A

TRIBUNALUL ALBA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV, FISCAL ȘI DE
INSOLVENȚĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 20 Septembrie 2024

Completul constituit din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol se află judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant și pe pârât, având ca obiect suspendare executare act administrativ Decizia nr. 171/04.03.2024

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă consilier juridic pentru pârâtă, lipsă fiind părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care:

Se constată că în data de 22 iulie 2024 s-au depus la dosarul cauzei Note scrise de către pârât

Mandatară pârâtei depune delegație și extras Portal.just.ro.

Instanța, în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile privind chestiunea de drept privind modalitatea de aplicare a articolului 39 din Legea 153/2017 în situația personalului angajat în funcția publică de execuție de inspector, în cadrul, personal care beneficiază de spor de condiții de muncă vătămătoare în procent de 15% din salariul de bază, în sensul de a se stabili dacă acordarea sporului se va face cu aplicarea plafonării prevăzute de OUG nr. 130, nr. 168 și nr. 115 în condițiile în care sporul se acordă neplafonat altor salariați care ocupă funcții similare și care au dobândit drepturile prin hotărâre judecătorească definitivă. Instanța constată că formularea propusă de către pârâtă este similară cu formularea instanței.

Mandatară pârâtei apreciază că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție nu este necesară însă, menționează că în alte spețe instanța deja a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție.

Instanța constată că pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție nu s-a înregistrat încă un dosar privitor la situații similare.

Instanța reține cauza în pronunțare cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție precum și cu privire la suspendarea cauzei.

În deliberare,

TRIBUNALUL.

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea la data de 30 septembrie 2024. Pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 396 alin. (2) C. pr. civ..

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de 30 septembrie 2024.

Pronunțarea hotărârii se face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 396 alin. (2) C. pr. civ.

Pronunțată în ședința publică de la 20 Septembrie 2024.

PREȘEDINTE

...

GREFIER

...

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ALBA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV, FISCAL ȘI DE
INSOLVENȚĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 30 Septembrie 2024

Completul constituit din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol se află judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant și pe pârât, având ca obiect suspendare executare act administrativ Decizia nr. 171/04.03.2024.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de amânare inițială a pronunțării din data de 20 septembrie 2024, dată la care, având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea la data de 30 septembrie 2024.

În deliberare,

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, constată următoarele:

1. Cu privire la admisibilitatea sesizării

Tribunalul reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, *Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la *necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici*

judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu impieteze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, Tribunalul apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de art. 519 C.proc.civ.

Astfel, Tribunalul apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, respectiv *completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Tribunalul consideră că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 C.proc.civ., întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

Totodată, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

2. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată sub dosar al Tribunalului Alba, reclamantul ..., funcționar public, angajat al ..., în contradictoriu cu parata, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța:

- să dispună suspendarea executării deciziei de imputare nr. 171/04.03.2024 până la soluționarea definitivă a prezentei cauzei;
- să dispună anularea de către a deciziei de impunere nr. 171/04.03.2024;
- să dispună anularea deciziei de salarizare nr. 202/18.03.2024 și plata în continuare a sporului de condiții vătămătoare în procent de 15%, aplicat la salariul de baza indiferent de gradație și/sau funcție etc.

În fapt, reclamantul a arătat că este funcționar public angajat al din data ..., numit prin decizia nr. a Directorului Executiv al C.J.P. Alba.

Prin Decizia nr. 702/CA/2009 emisă de către Curtea de Apel Alba Iulia, definitivă și irevocabilă, a fost obligată părata să plătească reclamantilor sporul de condiții vătămătoare în procent de 15% începând cu data de 11.11.2008..

Ca urmare a îndeplinirii condițiilor de vechime, reclamantul a fost reîncadrat de la gradația 4 la gradația 5 prin decizia 559/02.12.2021 menținându-se, în mod corect, sporul de condiții vătămătoare în procent de 15% aplicat la noul salariu de bază.

În urma unor interpretări personale ale angajatului Corpului de Control al Casei Naționale de Pensii Publice, s-au emis deciziile nr.171/04.03.2024 și 202/18.03.2024 prin care, în mod nejustificat, s-a plafonat sporul de condiții vătămătoare de 15%, la cuantumul aflat în plată înainte de reîncadrarea în gradația 5 de salarizare.

Reclamantul a formulat Contestația nr. 19007/22.03.2024 la decizia de imputare nr.171/04.03.2024, iar prin răspunsul nr. 19498/25.03.2024, Directorul Executiv și-a menținut opinia neanulând decizia de debit.

A mai depus și contestația nr. 19054/22.03.2024 la decizia 202/18.03.2024, iar prin răspunsul nr. 19054/22.03.2024 angajatorul a menținut opinia, nerevocând această decizie.

Reclamantul a învederat că decizia de debit nr.171/04.03.2024 nu are suport legal deoarece a fost emisă anterior deciziei de salarizare nr. 202 emisă în data de 18.03.2024 -nu se respecta decizia civilă nr.702/CA/2009 a Curții de Apel Alba Iulia, definitivă prin care s-a stabilit acordarea sporului de condiții vătămătoare în procent de 15% aplicat la salariul de baza, ori îndeplinind condițiile de reîncadrare într-o nouă gradație, sporul de 15% trebuie aplicat la noul salariu de baza.

Am mai învederat că prin deciziile emise s-a creat o discriminare a sa raportat la alți colegii din cadrul, căror li s-a aplicat sporul de 15% la salariul de baza indiferent de gradație, funcție etc., menționând că prin sentința 630/CAF/2018, definitivă, s-a menținut acordarea sporului de condiții vătămătoare în procent de 15% și în continuare.

În susținerea cererii sale reclamantul a invocat și decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 80/11.12.2023 prin care, în vederea interpretării și aplicării unitare a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, s-a stabilit că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale A.

În probațiune, reclamantul a solicitat depunerea de către pârâta Casa Județeană de Pensii Alba să depună actele care au stat la baza emiterii deciziei de debit și a celei de salarizare precum și buletinele de expertizare care arata existența în continuare a condițiilor vătămătoare care au stat la baza sentințelor amintite.

În baza art. 223 alin. (3) Cod de procedură civilă, reclamantul a solicitat judecarea în lipsa.

La data de 23 aprilie 2024 a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind netemeinică și nelegală.

În motivare a arătat următoarele:

Prin măsura nr. 5 din Procesul Verbal de Control nr. 66506/24.11.2023 întocmit de organul de control al CNPP s-a dispus verificarea modului de acordare al salariilor de bază/ sporurilor de condiții periculoase sau vătămătoare pentru toți salariații nou încadrați, numiți sau veniți prin transfer, promovați în clasă/grad, inclusiv cei căror li s-au modificat gradația și se vor recupera sau se vor achita după caz sumele rezultate, în perioada de prescripție, conform reglementărilor legale în vigoare.

A mai precizat că, în urma verificării dosarului profesional al reclamantului s-a constatat aplicarea eronată pentru perioada 01.12.2021 - 29.02.2024 a sporului de condiții vătămătoare în procent de 15% din salariul de bază fără a se ține cont de prevederile OUG nr. 130/2021, OUG. Nr. 168/2022 și OUG 115/2023.

Pârâta a invocat și decizia civilă nr. 702/CA/2009 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dos. nr. 125/107/2009 prin care i s-a acordat reclamantului un spor de condiții vătămătoare în procent de 15% începând cu 11.11.2008. Având în vedere faptul că, urmare a dispozițiilor legale menționate mai sus, sporurile acordate la salariile de bază au fost

plafonate, în mod eronat s-a acordat sporul de condiții vătămătoare în procent de 15% la salariul de bază după modificarea gradației din 4 în 5 prin decizia nr. 559/02.12.2021.

A mai învederat că sentința nr. 630/CAF/2018 pronunțată de Tribunalul Alba în dosar nr. 961/107/2018, depusă de reclamant, nu are legătură cu speța de față deoarece este vorba de alți salariați ai care au obținut sporul de condiții vătămătoare de 15% aplicat la salariul de bază cu menționarea și în continuare deci aceștia nu au intrat sub incidența OUG nr. 130/2021, OUG. Nr. 168/2022 și OUG 115/2023.

Pârâta a menționată că prin adresa ... nr. H2789/15.01.2024, înregistrată la ... cu nr. 12484/23.02.2024, i-au fost comunicate salariile de bază și sporurile de condiții vătămătoare aflate în plată la nivelul caselor teritoriale de pensii pentru perioada 01.01.2020 - 31.12.2023, motiv pentru care s-au emis deciziile nr. 171/04.03.2024 și nr. 202/18.03.2024 cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

Având în vedere toate aceste aspecte, pârâta a solicitat respingerea acțiunii ca fiind netemeinică și nelegală.

În drept, au fost invocate prevederile art. 205 C.P.C., L. 153/2017, OUG nr. 130/2021, OUG. Nr. 168/2022 și OUG 115/2023.

În baza art. 223 alin.3 Cod procedură civilă, pârâta a solicitat judecarea în lipsă.

3.Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

Tribunalul constată că doar pârâta și-a expus un punct de vedere în privința admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, fără însă a face aprecieri cu privire la modul de dezlegare a problemei de drept. Cu toate acestea, în privința reclamanților, se poate ține seama de argumentația exprimată prin cererea de chemare în judecată în susținerea temeiniciei acesteia.

4.Punctul de vedere al completului de judecată

Instanța are în vedere dispozițiile art. 39 alin. 1 și alin. 4 din Legea nr. 153/2017:

(1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.

De asemenea, sunt avute în vedere principiile aplicabile sistemului de salarizare al personalului plătit din fonduri publice, prevăzute la art. 6 din Legea nr. 153/2017:

a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege;

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală; (...).

Se impun a fi avute în vedere considerentele Curții Constituționale a României exprimate în cadrul Deciziei nr. 794/2016, cât și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție exprimate în cadrul Decizia nr. 49/2018, în privința art. 3¹ din O.U.G. nr. 57/2015.

Chiar dacă cele două decizii au fost pronunțate raportat la prevederile O.U.G. nr. 57/2015, mecanismul de determinare a nivelului la care se poate realiza egalizarea salariului între persoane care ocupă funcții similare, este aplicabil *mutatis mutandis* și în aplicarea Legii nr. 153/2017.

Din considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016 reiese că acestea au avut în vedere exclusiv faptul că la aplicarea dispozițiilor privind maximizarea trebuie avute în vedere hotărârile judecătorești care au ca efect majorarea indemnizației de încadrare și care vizează întreaga familie ocupațională.

Doar în aceste situații maximizarea se face la nivelul categoriei profesionale și familiei ocupaționale, reținând Curtea cu acea ocazie că o hotărâre care are legătură cu modul de stabilire a drepturilor salariale/indemnizațiilor lunare care este comun la nivelul familiei ocupaționale, trebuie avută în vedere și recunoscută cu ocazia maximizării la nivelul întregii familii ocupaționale.

Apoi, prin Decizia nr. 49/2018, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că *stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național.*

Față de acestea, instanța apreciază că și sub imperiul Legii 153/2017, egalizarea drepturilor salariale între persoanele care ocupă funcții similare, se poate realiza în cadrul instituțiilor sau autorităților publice, la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar.

Față de toate cele reținute, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, Tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Modalitatea de aplicare a prevederilor art. 39 din Legea nr. 153/2017 în situația personalului angajat în funcția publică de execuție de inspector în cadrul Casei Județene de Pensii, personal care beneficiază de sporul de condiții vătămătoare în procent de 15% din salariul de baza, în sensul de a se stabili dacă acordarea sporului se va face cu aplicarea plafonării prevăzute de OUG 130/2021, OUG 168/2022 și a OUG 115/2023, în condițiile în care sporul se acordă la un nivel neplafonat altor salariați care ocupa funcții similare și care au dobândit drepturile prin hotărâre judecătorească definitivă.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.proc.civ., instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheierea se va aduce la cunoștința conducerii Secției a II-a Civile, de Contencios Administrativ, Fiscal și de Insolvență din cadrul Tribunalului Alba și se va transmite, prin poștă electronică, către toate instanțele judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În baza art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Modalitatea de aplicare a prevederilor art. 39 din Legea nr. 153/2017 în situația personalului angajat în funcția publică de execuție de inspector în cadrul Casei Județene de Pensii, personal care beneficiază de sporul de condiții vătămătoare în procent de 15% din salariul de baza, în sensul de a se stabili dacă acordarea sporului se va face cu aplicarea plafonării prevăzute de OUG 130/2021, OUG 168/2022 și a OUG 115/2023, în condițiile în care sporul se acordă la un nivel neplafonat altor salariați care ocupa funcții similare și care au dobândit drepturile prin hotărâre judecătorească definitivă.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerii Secției a II-a Civile, de Contencios Administrativ, Fiscal și de Insolvență din cadrul Tribunalului Alba și transmiterea, prin poștă electronică, către toate instanțele judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, suspendă judecarea prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței azi, 30.09.2024.

PREȘEDINTE

....

GREFIER

...